

זוהר הקדוש עם פירושו מתוק מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזה"ק לפרשת כי תצא
חלק ד - פרשת ויחי

ז'ם	וילגא	מתוק מדבש
ראשון	רכב ע"ב	תמה
שני	רכב ע"א	תנ
שלישי	רכב ע"ב	תנו
רביעי	רכב ע"א	תסא
חמישי	רכב ע"ב	תסו
שישי	רכב ע"א	תעג
שבת	רכב ע"ב	תעט

פרשת שופטים תשפ"א

עלון מס' 145

יו"ל בעזהש"ת ע"י מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

בגאולה העתידה יעשו נסים לישראל בזכות משה רבינו ע"ה

אמר בוצינא קדישא, ודאי ישראל אינון עצים יבשים באורייתא, בגין דאחידו באש דהדיוט, לאו אינון פדקא חזי למעבד בהון ניסא, מיד דאנת נחיתת עליהו באורייתא, בגינך נחת עליהו אילנא דחיי, ומצוה דאיהו נר יהו"ה, ואחידת בהון ויהון חייך, ואומין דעלמא אתוקדן בההוא נר, והאי איהו דאמר נביא, (ירמיה מו כו) ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי אתך אני וגו'.

רמ"ח אברי האדם מעידים על מעשי חטאיו

מי מעיד על האדם, קורות ביתו, ולא עוד אלא אנשי ביתו מעידין עליו, מאי קורות

מתוק מדבש

חייך וישארו בחיים ולא יהיו כלים עם המצרים, וכן גאולה העתידה צריכה להיות על ידי משה בבחינת התפארת, ובבחינת המלכות, ואומין דעלמא אתוקדן בההוא נר ואומות העולם יהיו כלים ונשרפים באור התורה, אבל ישראל יעשו להם נסים בזכות משה רבינו סוד עץ החיים, והאי איהו דאמר נביא וזהו מה שאמר הנביא ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי אתך אני, כי אעשה כלה בכל הגוים אשר הרחתך שמה, ואותך לא אעשה כלה וגו'.

(דף עדר ע"ב ברע"מ, ובביאורינו כרך טו עמ' רה)

רמ"ח אברי האדם מעידים על מעשי חטאיו

מי מעיד על האדם למעלה מה שעשה בסתר, קורות ביתו שהם קירות לבו שמעידים עליו שחטא בכונה ובמחשבה, ולא עוד ולא די בעד אחד, אלא אנשי ביתו מעידין עליו שהם רמ"ח אבריו מעידים עליו שחטא במעשה, והם שני עדים, כי אם חטא רק במחשבה

בגאולה העתידה יעשו נסים לישראל בזכות משה רבינו ע"ה

אמר בוצינא קדישא אמר המאור הקדוש שהוא רבי שמעון, למה הוצרך משה לראות בסנה את ענין זה, [שבשרם של אברהם ויצחק ויחנניה מישאל ועזריה לא נשרף וזכו לקדש שם שמים ברבים] כי בזה רמזו גאולת ישראל ממצרים, כי ודאי ישראל אינון עצים יבשים באורייתא במצרים היו ישראל כעצים יבשים בלי לחלוחית מימי התורה, בגין דאחידו באש דהדיוט לפי שאחזו ונדבקו בגילולי מצרים שהוא אש הדיוט דס"מ וסיעתו, ונתרחקו מתורת יעקב אבינו, לאו אינון פדקא חזי למעבד בהון ניסא לכן לא היו ראויים לעשות להם נסים, מיד דאנת נחיתת עליהו באורייתא מיד שאתה ירדת עליהם עם התורה שבתפארת, שהיא כמים המלחלים את האברים, בגינך נחת עליהו אילנא דחיי בשבילך ירד עליהם עץ החיים, היינו התפארת שהוא התורה שבכתב, ומצוה שהיא המלכות, דאיהו נר יהו"ה שהיא נר הוי"ה, דהיינו תורה שבעל פה, ואחידת בהון ואוחזת בהם על ידי מדתך שהיא עץ החיים, ועל ידי זה ויהון

בֵּיתוֹ, אֵינּוֹן קִירוֹת לְבוֹ (ישעיה לח ב) וַיִּסַּב חֲזַקְיָהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר, וְאוֹקְמוּהָ רַבְּנָן מְלַמְּד שֶׁהַתְּפִלָּל חֲזַקְיָהוּ מִקִּירוֹת לְבוֹ.

אֲנָשֵׁי בֵּיתוֹ, אֵינּוֹן רַמ"ח אַבְרִים דִּילֵיהּ, דְּהָכִי אוֹקְמוּהָ מְאִירֵי מְתַנִּיתִין, רְשָׁע עֲוֹנוֹתָיו חֲקוּקִים עַל עֲצָמוֹתָיו, וְהָכִי צְדִיק זְכוּיוֹתָיו חֲקוּקִים לוֹ עַל עֲצָמוֹתָיו, וּבְגִין כֶּף אָמַר דָּוִד, (תהלים לח י) כָּל עֲצָמוֹתַי תֹּאמְרֶנָּה, וּבְגִינָה אֲתָמַר, וּמִי מְעִידִין עַל הָאָדָם, קוֹרוֹת בֵּיתוֹ, גְּרָמִין בְּנוֹיִין עַל מוֹחָא דְּאִיהוּ מֵיָא, וְעַלֵּיהּוּ קָא רְמִיזוּ (שם קד ג) הַמְּקַרְהָ בְּמִים עַלֵּיוֹתָיו, הַמְּקַרְהָ לְשׁוֹן קִירוֹת. וְאֲמֵי בְּגִרְמִין יִתִּיר מִבְּשָׂרָא וְגִידִין וּמִשְׁכָּא, בְּגִין דְּגִרְמִין אֵינּוֹן חֲוֹרִין, וּכְתִיבָא אוֹפְמָא לָא אֲשַׁתְּמוּדְעָא אֶלָּא מְגוֹ חֲוֹרוֹ, כְּגִוּוֹנָא דְּאוֹרֵייתָא דְּאִיהִי חֲוֹרוֹ מְלָגָאוּ, אוֹפְסִים מְלָבְר.

ע"י התשובה, אין העונות נמסרים להם"מ אלא להשי"ת בלבד

וְאִית חֲשָׁךְ תְּכַלֵּת, וְאֲתָמַר בֵּיהּ (שם קלט ב) גַּם חֲשָׁךְ לֹא יִחְשִׁיף מִמֶּךָ, וְתִכְלֵת אוֹפְסִים אִיהוּ נוֹקְבָא לְגַבֵּי חֲוֹרוֹ.

מתוק מדבש

סוד המוח שעליו שורה הנשמה, וממנו מתפשט המוח בכל העצמות שהם פנימיות הגוף ועיקרו, וְעַלֵּיהּוּ קָא רְמִיזוּ ועליהם רמז דוד המלך, במה שאמר הַמְּקַרְהָ בְּמִים עַלֵּיוֹתָיו עוֹשֶׂה תִּקְרָת עֲלִיוֹתָיו בְּמִים, הִרִי הַמְּקַרְהָ לְשׁוֹן קִירוֹת הֵינּוּ לְשׁוֹן קִיר וְתִקְרָה. (רמ"ז ומפרכסים)

ושואל וְאֲמֵי בְּגִרְמִין יִתִּיר מִבְּשָׂרָא וְגִידִין וּמִשְׁכָּא למה חקוקים הזכיות של הצדיק על העצמות יותר מכבשר וגידים והעור, הלא גם הם זכו יחד עם העצמות, ומשיב בְּגִין דְּגִרְמִין אֵינּוֹן חֲוֹרִין לפי שהעצמות הם לבנים, כי העצמות והמוח שבתוכם נמשכים מן המוח שבראש לכן הם לבנים, וּכְתִיבָא אוֹפְמָא לָא אֲשַׁתְּמוּדְעָא אֶלָּא מְגוֹ חֲוֹרוֹ וכתב שכותבים בדיו שחור אינו ניכר אלא מתוך נייר לבן, לכן על עצמות הלבנים חקוקים הזכיות של הצדיק. כְּגִוּוֹנָא דְּאוֹרֵייתָא דְּאִיהִי חֲוֹרוֹ מְלָגָאוּ כמו התורה ששורשה מן החכמה שהקלף הוא לבן מבפנים, אוֹפְסִים מְלָבְר והכתב בדיו הוא שחור מבחוץ. (דף ערה ע"א ברע"מ, ובביאורינו כרך טו עמ' רז-רז)

ע"י התשובה, אין העונות נמסרים להם"מ אלא להשי"ת בלבד

אִית חֲשָׁךְ תְּכַלֵּת יש חשך שהוא תכלת לשון כליון, ובחינה זו כותבת העונות, וְאֲתָמַר בֵּיהּ ונאמר בו גַּם חֲשָׁךְ לֹא יִחְשִׁיף מִמֶּךָ דהיינו מפי עליון לא תצא

הרי מחשבה רעה אין הקב"ה מצרפה למעשה, וכן אם חטא בשוגג במעשה בלא כונה גם כן אינו נענש עליו, ומפרש מֵאֵי קוֹרוֹת בֵּיתוֹ מה הפירוש של קירות ביתו, ואמר אֵינּוֹן קִירוֹת לְבוֹ הם קירות לבו שעל זה נאמר וַיִּסַּב חֲזַקְיָהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר, וְאוֹקְמוּהָ רַבְּנָן ואמרו חכמים (נמס' זרכות דף י ע"ג) מְלַמְּד שֶׁהַתְּפִלָּל חֲזַקְיָהוּ מִקִּירוֹת לְבוֹ. (רמ"ק ומפרכסים)

ואמר כי אֲנָשֵׁי בֵּיתוֹ, אֵינּוֹן רַמ"ח אַבְרִים דִּילֵיהּ אלו הם הרמ"ח אברים של האדם, כי גוף האדם נקרא בית להנשמה, והיינו העצמות, כי קיימא לן כל אבר שאין בו עצם אינו אבר, ואמר דְּהָכִי אוֹקְמוּהָ מְאִירֵי מְתַנִּיתִין כי כך אמרו חכמי המשנה (נפ' ויקרא דף טו ע"ג זרע"מ) רְשָׁע עֲוֹנוֹתָיו חֲקוּקִים עַל עֲצָמוֹתָיו לפי שעצמות האדם הם כלי המעשה הגומרים את העון, לכן בהם יצטייר העון והם יעידו על האדם, וְהָכִי צְדִיק וכך הוא בצדיק, כי זְכוּיוֹתָיו חֲקוּקִים לוֹ עַל עֲצָמוֹתָיו שהם היו כלי מעשה לגמור המצות, וּבְגִין כֶּף אָמַר דָּוִד בשביל זה אמר דוד המלך, כָּל עֲצָמוֹתַי תֹּאמְרֶנָּה שְׂכוֹלָם הִיוּ טְהוּרִים בְּלִי שׁוֹם עוֹן, והיו ראויות לשבח ולומר "ה' מי כמוך", וּבְגִינָה אֲתָמַר ובשביל הצדיק למדנו (נמס' תענית ס) וּמִי מְעִידִין עַל הָאָדָם, קוֹרוֹת בֵּיתוֹ הֵינּוּ העצמות, כי עליהם היא משענת הגוף, והם גְּרָמִין בְּנוֹיִין עַל מוֹחָא דְּאִיהוּ מֵיָא העצמות הבנויים על המוח שהוא מים, והם עצמות חיות האדם, ואפילו עליות העליונות הם מקורות במים, שהוא

וְלֹא עוֹד, אֲלֵא דְגוּפָא עַל גְּרַמִּין עֲתִיד לְמִיקָם, וּבְגִין דָּא זְכוּי וְחֻבּוּי חֲקוּקִין עַל גְּרַמִּין דִּילִיה, וְאִם יִזְכָּה יְקוּם גּוּפָא עַל גְּרַמִּין דִּילִיה, וְאִי לָאוּ לָא יְקוּם, וְלֹא יִהְיֶה לִיה תַּחֲיִית הַמֵּתִים.

וְלֹא עוֹד, אֲלֵא תְרִין סְהַדִּין אֵינוֹן עַל בְּר נֶשׁ, עֵין רוּאָה וְאוּזֵן שׁוּמְעַת, וּבֵית דִּין סוֹפֵר וְדָן חוֹבּוּי.

וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שְׁמָשׂא וְסִיְהָרָא סְהַדִּין עַל בְּר נֶשׁ, כְּמָה דְאוּקְמוּהָ (שם פא ד) תְּקַעוּ בְּחֵדֶשׁ שׁוּפֵר בְּפֶסַח לְיוֹם חֲגֵנוּ, מֵאִי בְּפֶסַח, בְּיוֹמָא דְסִיְהָרָא מִתְּפַסָּת, וְאִמְאִי מִתְּפַסָּת, בְּגִין דְּכַד מְטִי רֵאשׁ הַשָּׁנָה, יִיְתִי סַמָּא"ל לְמַתְבַּע דִּינָא לְבְנוֹי קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְהוּא יִימָא לִיה דִּיִּיתִי סְהַדִּין, וְהוּא יִיְתִי לְשְׁמָשׂא עֲמִיה, אֲזַל לְמִיִּיתִי סִיְהָרָא, וְהִיא מִתְּפַסָּת, בְּאֵן אֲתֵר מִתְּפַסָּת, אֲלֵא סְלִיקַת לְהֵהוּא אֲתֵר דְאֲתַמֵּר בֵּיה בְּמַכּוּסָה מְמָךְ אַל תַּחְקוּר, לְפִיִּיסָא לִיה עַל בְּנֵהָא.

מתוק מדבש

ושכינתיה], כְּמָה דְאוּקְמוּהָ כמו שפירשו חכמים מש"כ תְּקַעוּ בְּחֵדֶשׁ שׁוּפֵר בְּפֶסַח לְיוֹם חֲגֵנוּ, ושואל מֵאִי בְּפֶסַח מה פירושו, ומשיב בְּיוֹמָא דְסִיְהָרָא מִתְּפַסָּת ביום ראש השנה שהירח שיהיה סוד המלכות מתכסה בו, כי בכח התשובה של בני ישראל עולה המלכות אל הכתר, ששם יש רק רחמים גמורים, ושם אין הפגם נראה בה כלל, ואדרבה היא מתלבנת באור העליון מכל פגם, ושואל וְאִמְאִי מִתְּפַסָּת ולמה מתכסית הירח, ומשיב בְּגִין דְּכַד מְטִי רֵאשׁ הַשָּׁנָה לפי שכשבא ראש השנה, יִיְתִי סַמָּא"ל לְמַתְבַּע דִּינָא לְבְנוֹי קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא יבא הס"מ לתבוע לעשות דין על בניה של השכינה לפני הקב"ה, וְהוּא יִימָא לִיה דִּיִּיתִי סְהַדִּין והקב"ה יאמר לו שיביא עדים, וְהוּא יִיְתִי לְשְׁמָשׂא עֲמִיה והוא יביא עמו את השמש, ר"ל שיקטרג ויאמר הלא ששה קצוות דו"א [דתפארת] הנקרא שמש נפגמו בעונות ישראל והוא בעצמו מסכים על הדין, אֲזַל לְמִיִּיתִי סִיְהָרָא והוא ילך גם להביא את הירח, היינו את המלכות שהיא גם כן פגומה מעונות ישראל, אבל וְהִיא מִתְּפַסָּת המלכות מתכסית, כי בתוך כך עשו ישראל תשובה, ושואל בְּאֵן אֲתֵר מִתְּפַסָּת באיזה מקום היא מתכסית, ומשיב אֲלֵא סְלִיקַת לְהֵהוּא אֲתֵר אלא היא עולה למקום ההוא דְאֲתַמֵּר בֵּיה שנאמר בו (תגינה דף יג רע"ט) בְּמַכּוּסָה מְמָךְ אַל תַּחְקוּר שהוא הכתר, וטעם עלייתה לשם לְפִיִּיסָא לִיה עַל בְּנֵהָא כדי לפייס את הקב"ה על בניה, ואז אין אותם העונות נמסרים להס"מ, אלא נידונים בינם לבין קונם.

הרעות (ליכס ג לח), ואמר כי לעולם ותכלת אופם איהו נוקבא לגבי חוררו תכלת הנוטה לגוון שחור, היא בחינת נקבה, דהיינו בחינת דינים, כנגד הלבן שהוא בחינת רחמים.

וְלֹא עוֹד ולא רק בשביל טעם הנזכר חקוקים עונות הרשע על עצמותיו, אֲלֵא דְגוּפָא עַל גְּרַמִּין עֲתִיד לְמִיקָם אלא מחמת שהגוף עתיד לקום עם העצמות שנשארו בקבר, וּבְגִין דָּא זְכוּי וְחֻבּוּי חֲקוּקִין עַל גְּרַמִּין דִּילִיה ובשביל זה זכויותיו ועונותיו חקוקים על עצמותיו, כי הם ראויים להעיד, אבל הבשר הוא מצד הנחש ויכלה בעפר, ולכן אין ראוי להעיד, וְאִם יִזְכָּה יְקוּם גּוּפָא עַל גְּרַמִּין דִּילִיה ואם יזכה אז יקום הגוף עם העצמות, וְאִי לָאוּ וְאִם לֹא יִזְכָּה, אז לָא יְקוּם מִן הַקֶּבֶר, וְלֹא יִהְיֶה לִיה תַּחֲיִית הַמֵּתִים ולא יהיה לו תחיית המתים. (רמ"ק ומפרשים)

ואמר כי וְלֹא עוֹד לא די בזה שקירות לבו ואבריו מעידים עליו, אֲלֵא תְרִין סְהַדִּין אֵינוֹן עַל בְּר נֶשׁ אלא שיש עוד שני עדים המעידים על האדם, עֵין רוּאָה מצד החכמה, וְאוּזֵן שׁוּמְעַת מצד הבינה, וּבֵית דִּין סוֹפֵר וְדָן חוֹבּוּי והבית דין שהם סוד חג"ת, הם סופרים ודנים אותו על עונותיו.

וְלֹא עוֹד ולא די בזה שענינו ואזניו מעידים עליו, אֲלֵא שְׁמָשׂא וְסִיְהָרָא סְהַדִּין עַל בְּר נֶשׁ אלא השמש והירח מעידים על האדם, שהם בחינות זו"ן [בחינת קוב"ה

וְהָאִי הוּא דְאָמַר קָרָא, תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חֲגֵנוּ, לְאַתֵּר דְּבִיּה סְלִיקַת שְׁכִינְתָא, דְּאִתְמַר בֵּיהּ וּבַמְכוּסָה מְמַךְ אֶל תַּחְקוֹר, וְחוּבִין בְּאַתְפְּסִיָּא תַּמָּן צְרִיף לְמִידָן בֵּינוּ לְבִין קוֹנוּ.

סוד ענין כפרת העבירות שבין אדם לחבירו

וְחוּבִין דְּאַתְגְּלִיָּא דְעֵבֵד לֹון, אִתְמַר (משלי כח יג) מְכַסֶּה פְּשָׁעוֹ לֹא יִצְלִיחַ, דְּשְׁכִינְתָא מְסֻטְרָא דְכֹתֵר אִיהִי עֲלֵמָא דְאַתְפְּסִיָּא, וְאוּקְמוּהָ מְאִרֵי מְתַנִּיתִין, דְּצְרִיף בְּרֵשׁ לְחַבְרָא לְהוּ לְהֵהוּא אִתְרָא.

בְּהֵהוּא זְמַנָּא מְטִי זְמַנָּא דְרַחֲמֵי, וְאַעֲבַר דִּינָא, וּבִגְיִן דָּא לְחַבְרִיהָ אָמַר לְזַפְּאָה לִיּה בְּעֵדוּתִיהָ, אָבֵל לְרִשָּׁע אִין מְזַפִּין לוּ.

וְעוֹד, קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא וּשְׁכִינְתִיהָ סְהַדִּין עַל בְּרֵשׁ, הָדָא הוּא דְכֹתִיב (דברים ד כו) הַעֲדוּתִי בְּכֶם הַיּוֹם אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ, אֵת הַשָּׁמַיִם, הֵהוּא דְאִתְמַר בֵּיהּ (מ"א ח לב) וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם, וְאֵת הָאָרֶץ, הֵהוּא דְאִתְמַר בָּהּ (ישעיה סו א) וְהָאָרֶץ הַדּוֹם רְגֵלִי.

וְעוֹד, תְּרִין סְהַדִּין עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא וְצְדִיק, וְאַיְנוּן ע"ד מִן שְׁמ"ע אַח"ד, ע"ד מִן בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלַכּוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

מתוק מדבש

למקומה של המלכות, שתעלה אותם לכתר, להעביר מהם הפגם והעונש. (רמ"ק ומפרשים)

בְּהֵהוּא זְמַנָּא בּוּזְמֵן שֶׁהַמְּלָכוֹת עוֹלָה לְכַתֵּר, מְטִי זְמַנָּא דְרַחֲמֵי, וְאַעֲבַר דִּינָא מְגִיעַ זְמַן הַרְחָמִים הַמִּתְעוֹרֵר מִן הַכֹּתֵר, וּמַעֲבִיר אֶת הַדִּין וְהַעוֹנֵשׁ מִן הָאָדָם, וּבִגְיִן דָּא וּבִשְׁבִיל שֶׁהַמְּלָכוֹת עוֹלָה וּמִתְכַסֶּה בְּכַתֵּר, וּמַעֲדִידָה לְתוֹעֵלַת יִשְׂרָאֵל, לִכֵּן לְחַבְרִיהָ אָמַר לְזַפְּאָה לִיּה בְּעֵדוּתִיהָ גַם לְחַבְרוֹ צְרִיךְ הָאָדָם לְהַעֲדִיד לְזַכּוּתוֹ עַל יְדֵי עֲדוּתוֹ, אָבֵל לְרִשָּׁע אִין מְזַפִּין לוּ דֵּהֵינּוּ לְמִין וְאַפִּיקוּרוּס אִין צְרִיךְ לְהַעֲדִיד לְתוֹעֵלָתוֹ לְזַכּוּתוֹ. (רמ"ק ומפרשים)

וְעוֹד, קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא וּשְׁכִינְתִיהָ סְהַדִּין עַל בְּרֵשׁ נֶשׁ וְעוֹד הַקַּב"ה וּשְׁכִינְתוֹ מַעֲדִידִים עַל הָאָדָם, הָדָא הוּא דְכֹתִיב זֶהוּ שִׁכְתוֹב הַעֲדוּתִי בְּכֶם הַיּוֹם אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ, וּמִפְרָשׁ אֵת הַשָּׁמַיִם הֵינּוּ הֵהוּא דְאִתְמַר בֵּיהּ זֶה שֵׁנָאמַר בּוּ וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם דֵּהֵינּוּ ז"א [בְּחִינַת תְּפָאֶרֶת] הַנִּקְרָא שָׁמַיִם, וְאֵת הָאָרֶץ הֵינּוּ הֵהוּא דְאִתְמַר בָּהּ זֶה שֵׁנָאמַר בּוּ וְהָאָרֶץ הַדּוֹם רְגֵלִי דֵּהֵינּוּ הַמְּלָכוֹת הַנִּקְרָאֵת אֶרֶץ.

וְעוֹד, תְּרִין סְהַדִּין, עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא וְצְדִיק וְעוֹד הַשְּׁנַי עֲדִים הֵם עֲמוּד הָאֲמַצְעִי שֶׁהוּא הַתְּפָאֶרֶת וְצְדִיק שֶׁהוּא הַיְסוּד, שְׁכַל אֶחָד כְּלוּל מו"ק [מִשְׁשַׁת סְפִירוֹת

וְהָאִי הוּא דְאָמַר קָרָא וְזֵהוּ שֵׁנָאמַר הַכְּתוּב תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חֲגֵנוּ דֵּהֵינּוּ לְאַתֵּר דְּבִיּה סְלִיקַת שְׁכִינְתָא לְמַקּוּם שָׁבוּ עֲלֵתָה הַשְּׁכִינָה, דְּאִתְמַר בֵּיהּ שֵׁנָאמַר בּוּ וּבַמְכוּסָה מְמַךְ אֶל תַּחְקוֹר שֶׁהוּא הַכְּתֵר, וְחוּבִין בְּאַתְפְּסִיָּא וְהַעוֹנוֹת שֶׁהֵם מְכוּסִים, תַּמָּן צְרִיף לְמִידָן בֵּינוּ לְבִין קוֹנוּ צְרִיכִים לְהִיּוֹת נְדוּנִים שֵׁם בֵּינוּ לְבִין קוֹנוּ, וְהֵינּוּ בְּעוֹנוֹת שְׁבִין אָדָם לְמַקּוּם, שְׁעֲלִיהֶם נֹאמַר (תהלים לז ב) אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פִשְׁעֵי כִסּוּי חַטָּאָה, לִכֵּן כְּשֶׁאָדָם עֹשֶׂה תְּשׁוּבָה, עוֹלִים עַד הַכְּתֵר וְשֵׁם נִטְהָרִים (דף ערה ע"א ברע"מ, וּבְבִיאוּרֵינוּ כֹּרֵךְ טו ע"י רז-רט)

סוד ענין כפרת העבירות שבין אדם לחבירו

וְחוּבִין דְּאַתְגְּלִיָּא דְעֵבֵד לֹון בְּעוֹנוֹת שְׁעֵשָׂה אוֹתָם בְּגִלוּי, דֵּהֵינּוּ עוֹנוֹת שְׁבִינוּ לְבִין חֲבֵרוֹ, אִתְמַר עֲלֵיהֶם נֹאמַר מְכַסֶּה פְּשָׁעוֹ לֹא יִצְלִיחַ כִּי אִין לוֹ כְּפָרָה עַד שִׁירְצָה אֶת חֲבֵרוֹ, דְּשְׁכִינְתָא מְסֻטְרָא דְכֹתֵר אִיהִי עֲלֵמָא דְאַתְפְּסִיָּא כִּי הַשְּׁכִינָה מִצַּד הַכְּתֵר הִיא עוֹלָם הַנִּסְתָּר וְהַנִּעְלָם, לִכֵּן עַל יְדֵי תְּשׁוּבָה מִתְּכַפְּרִים וּמִתְּכַסִּים עוֹנוֹתֵינוּ עַל יְדֵי, וְאוּקְמוּהָ מְאִרֵי מְתַנִּיתִין וְאִמְרוּ חֲכָמֵי הַמִּשְׁנָה, דְּצְרִיף בְּרֵשׁ לְחַבְרָא לְהוּ לְהֵהוּא אִתְרָא, שְׁצִיךְ הָאָדָם לְחַבֵּר וּלְהַעֲלוֹת אֶת עוֹנוֹתֵינוּ עַל יְדֵי הַתְּשׁוּבָה,

עַל פִּי שְׁנַיִם עֲדִים אוֹ שְׁלֹשָׁה עֲדִים יוֹמַת הַמֶּת, דָּא סמא"ל מֵת מַעְקְרוֹ, (במדבר יג כג) וַיִּשְׁאוּהוּ במוֹט בְּשָׁנַיִם, לֹא יוֹמַת עַל פִּי עַד אֶחָד, דְּלֹא יְהֵא לִיה חוּלְקָא בְּא"ל אֶחָד.

פִּי יָקוּם עַד חָמֵס בְּאִישׁ וְגו', וְדָרְשׁוּ הַשׁוֹפְטִים הַיָּטִב וְגו', וְעֲשִׂיתֶם לוֹ כַּאֲשֶׁר זָמַם וְגו', פְּקוּדָא דָּא, לְדְרוֹשׁ וְלַחְקוֹר הָעֲדִים בְּשִׁבְעַת חֻקֵּי הַמֶּת, קוּדָם דִּינִין לִיה בְּעוֹנְשָׁא דְמוֹתָא, בְּשִׁבְעַת חֻקֵּי הַמֶּת, שְׁבַע לְקַבֵּל (זכריה ד י) שְׁבַע אֱלֹהִים עֵינֵי יְהוָה הֵמָּה מְשׁוֹטְטִים בְּכָל הָאָרֶץ, בְּהוֹן (ויקרא כו כח) וַיִּסְרְתִי אֶתְכֶם אֶף אֲנִי שְׁבַע.

מתוק מדבש

שמע לבדו שכתוב בו "אחד", כדי דלֵא יְהֵא לִיה חוּלְקָא בְּא"ל אֶחָד. (מפרשים)

פִּי יָקוּם עַד חָמֵס בְּאִישׁ לענות בו סרה וְגו', וְדָרְשׁוּ הַשׁוֹפְטִים הַיָּטִב והנה עד שקר העד וְגו', וְעֲשִׂיתֶם לוֹ כַּאֲשֶׁר זָמַם לעשות לאחיו וְגו', פְּקוּדָא דָּא מצוה זו היא לְדְרוֹשׁ וְלַחְקוֹר הָעֲדִים בְּשִׁבְעַת חֻקֵּי הַמֶּת, קוּדָם דִּינִין לִיה בְּעוֹנְשָׁא דְמוֹתָא לפני שידין את החוטא בעונש מות, (ס"ג סמ"ק) שְׁבַע הטעם שצריך לחקור את העדים בשבע חקירות, לְקַבֵּל כנגד מש"כ שְׁבַע אֱלֹהִים עֵינֵי יְהוָה הֵמָּה מְשׁוֹטְטִים בְּכָל הָאָרֶץ, בְּהוֹן בהם נאמר וַיִּסְרְתִי אֶתְכֶם אֶף אֲנִי שְׁבַע אלו הם שבעה מלאכי המלכות, שהם משוטטים בכל הארץ לחקור מעשה התחתונים, וגם על ידי אלו השבעה מלאכים יורד העונש לעולם. (דף ערה ע"א ברע"מ, ובביאורינו כרך טו עמ' רט-ריא)

התפארת] אשר הפגם מצוייר בהם, (ס"ג סמ"ק) וַיִּסְרְתִי אֶתְכֶם אֶף אֲנִי שְׁבַע ע"ד, ע' מִן שְׁמ"ע, ד' מִן אֶחָד הם אותיות ע' מן שמע' וד' מן אחד', ר"ל התפארת הוא עד מכה פסוק שמע ישראל שיש בו שש תיבות כנגד הו"ק [השש ספירות] שבו, ע"ד ויש עוד מלת ע"ד מִן פְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וְעַד שיש בו שש תיבות כנגד הו"ק [השש ספירות] של היסוד, שבהם מצויירים העונות, וכן ניכר בהם מיד שעשו תשובה. (רמ"ק ומפרשים)

עַל פִּי שְׁנַיִם עֲדִים אוֹ שְׁלֹשָׁה עֲדִים יוֹמַת הַמֶּת, דָּא סמא"ל מֵת מַעְקְרוֹ כי אין לו חלק בקדושה כלל הנקראת חיים, לכן וַיִּשְׁאוּהוּ במוֹט בְּשָׁנַיִם פִּי שיקחו אותו ויהרגו אותו בכח ב' יחודים של שמע וברוך שם, לֹא יוֹמַת עַל פִּי עַד "אֶחָד" פִּי עַל יְדֵי פסוק

שבח דא שירתא

שמעוני אחיי וריעיי החברים המשתוקקים ומבקשי אמת, אמיתות עבודת הלב לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו, נפשו תשתוחח ותדבק בספר הזוהר כאשר ידוע ומפורסם מן קדמונינו סגולת עסק ספר הקדוש וכו', לקבוע עתים לעיין בספר הזה לידע מקור האור מתוק הוא לעינים, שלא לצאת ידי חובתם במה שאומרים הזהר בלבד כמו איזה פיוט, אבל צריך לעיין בו ולחפש שורש מקורו המדובר בצחות האורים ובשיעור קומת יוצר בראשית, אשר שואלין האדם לעתיד בני צפית במרכבה וכו',

וכל ספר הזוהר מיוסד ממש על זה, ומוסרים גדולים עד אין שיעור, ובפרט להיות מרכבה ליחוד קוב"ה ושכינתיה, ומעיר עיני ישנים מתרדמתם ומסיר לב האבן אם אבן נימוח, וגם הוא סגולה להנצל ממים הזדונים מים המרים המאררים חכמות החיצוניות, וכל הטועם ממנו יטעום בעצמו אשר אין חכמה בעולם כחכמת עמקי סתרי טעמי תורה, וכל החכמות מבלעדה לאפס ותוהו נחשבו, עכ"ל.

(הגה"ק מהרצ"ה (עטרת צבי) מזידיטשוב וצוק"ל בספרו סור מרע ועשה טוב)

פרשת שופטים תשפ"א

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ה

הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט בַּיִס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד הזמנות:

